

PRZYPRAWIANIE (3) *sb n*

Oba a jasne, e pochylone.

sg N przyprawianie (2); -é (1), -(e) (1). ◇ L przyprawianiu (1).

Sł stp brak, Cn s.v. przyprawa, actio, Linde brak.

1. *Przygotowywanie, sporządzanie w celach leczniczych; compositio, confectura Cn (2) : O Oleykach przyprawianiu. FalZioł kt.*

przyprawianie czego (1): Másići końłkich przyprawianié SienLek Aaaav; [SienHerb C#a [2 r.]].

2. *Ozdabianie, upiększanie (1) : Mundior iusto cultus, Názbyt chędogie prziprawiánie/ Vbieránie. Mqcz 236d.*

Synonimy: 1. gotowanie, sprawianie; 2. chędożenie, przybieranie, strojenie, tynkowanie, wysmuknienie.

Cf PRZYPRAWA, PRZYPRAWIAĆ

AĆ